

Trąbin, dnia 12.08.2026 r.

Rada Powiatu w Rypinie
Komisja Skarg, Wniosków i Petycji
ul. Warszawska 38
87-500 Rypin

STANOWISKO SOŁTYSA SOŁECTWA TRĄBIN

wraz z Radą Sołecką i mieszkańcami

w sprawie postulatu wprowadzenia zakazu używania jednostek pływających z napędem spalinowym na Jeziorze Trąbińskim

W związku ze skierowaniem w dniu 3 sierpnia 2026 r. przez Przewodniczącego Rady Powiatu w Rypinie do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji pism dotyczących wprowadzenia na Jeziorze Trąbińskim zakazu używania jednostek pływających z napędem spalinowym, wnoszę o nieuwzględnienie postulatu całkowitego zakazu w obecnym stanie sprawy oraz o dołączenie niniejszego stanowiska do materiału rozpatrywanego przez Komisję.

Jako Sołtys Sołectwa Trąbin mieszkam bezpośrednio nad Jeziorem Trąbińskim i na co dzień obserwuję sposób korzystania z akwenu. Pozostaję także w stałym kontakcie z mieszkańcami. W związku z przedmiotową sprawą odbyło się spotkanie Rady Sołeckiej z udziałem osób stale zamieszkujących w bezpośrednim sąsiedztwie Jeziora Trąbińskiego oraz regularnie korzystających z akwenu, a nie wyłącznie przebywających nad nim rekreacyjnie. Osoby te, mające codzienny i bezpośredni kontakt z funkcjonowaniem jeziora, zgodnie wskazały, że nie odczuwają uciążliwości związanych z hałasem ani z korzystaniem z motorówek i skuterów wodnych. Wynika to przede wszystkim z niewielkiej częstotliwości takich przejazdów oraz ich sezonowego charakteru. Z przeprowadzonych rozmów wynika również zgodne stanowisko, że Jezioro Trąbińskie powinno pozostawać dostępne dla różnych, legalnych form rekreacji, w tym sportów motorowodnych, z poszanowaniem bezpieczeństwa i praw pozostałych użytkowników. W realiach obecnego, sporadycznego natężenia ruchu nie stwierdzono problemu, który uzasadniałby wprowadzenie generalnego zakazu.

1. Skala ruchu i reprezentatywność wniosku

Przejazdy motorówek i skuterów wodnych mają charakter okresowy, sezonowy i stosunkowo rzadki, a nie stały. Samo pismo zwolenników zakazu wskazuje na około pięć jednostek (trzy skutery i dwie motorówki) w okresie nasilonego korzystania z jeziora. W ocenie osób stale zamieszkujących w bezpośrednim sąsiedztwie akwenu takie natężenie ruchu nie powoduje uciążliwości, którą można byłoby uznać za istotną lub trwałą. Należy przy tym uwzględnić naturalny, sezonowy charakter korzystania z jeziora w okresie letnim. Mieszkańcy uczestniczący w konsultacji zgodnie podkreślili, że jezioro służy różnym formom wypoczynku i rekreacji, a korzystanie z legalnych sportów motorowodnych - przy zachowaniu zasad bezpieczeństwa i poszanowaniu innych użytkowników - nie powinno być wyłączone wyłącznie z powodu sporadycznych przejazdów.

Z relacji mieszkańców wynika ponadto, że inicjator wniosku jest właścicielem nieruchomości wykorzystywanej głównie rekreacyjnie, a jego stanowisko pozostaje przedmiotem sporu z częścią stałych mieszkańców i użytkowników jeziora. Według tych samych relacji podpisy były zbierane również wśród osób, które nie mieszkają nad Jeziorem Trąbińskim i nie korzystają z niego regularnie. Nie odbiera to nikomu prawa do wyrażenia opinii, lecz oznacza, że liczby podpisów nie należy automatycznie utożsamiać ze stanowiskiem całej lokalnej społeczności.

2. Hałas i wskazywany poziom około 80 dB

W jednym z pism podano poziom hałasu około 80 dB, ale nie przedstawiono protokołu pomiaru, informacji o urządzeniu, odległości od źródła dźwięku, miejscu i czasie pomiaru ani zastosowanej metodyce. Taka wartość, podana bez danych pozwalających ją zweryfikować, nie stanowi obiektywnego dowodu niewłaściwych warunków akustycznych.

Art. 116 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska przewiduje ograniczenie lub zakaz używania jednostek pływających, jeżeli jest to konieczne do zapewnienia odpowiednich warunków akustycznych. W orzecznictwie sądowoadministracyjnym wskazywano, że warunki te powinny zostać najpierw ustalone i zmierzone, a wybór między ograniczeniem a całkowitym zakazem musi znajdować oparcie w wiarygodnych danych (por. wyrok WSA we Wrocławiu z 18 czerwca 2024 r., sygn. II SA/Wr 116/24).

3. Fałę, szerokość jeziora i bezpieczeństwo

Pisma wskazują na silne falowanie, niszczenie brzegów oraz zagrożenie dla kąpielących, kajakarzy, użytkowników desek i osób przebywających na pomostach. Nie dołączono jednak dokumentacji szkód brzegowych, ekspertyzy dotyczącej erozji, danych o wypadkach ani informacji o powtarzających się interwencjach służb. Podawana szerokość jeziora - około 50-240 m - może uzasadniać szczególną ostrożność w węższych miejscach, ale sama nie dowodzi konieczności całkowitego zakazu na całym akwenie.

Jeżeli zdarzają się przypadki nadmiernej prędkości lub niebezpiecznego zbliżania się do brzegu, pomostów bądź innych użytkowników wody, powinny być one egzekwowane jako konkretne naruszenia. W razie potrzeby można rozważyć środki mniej restrykcyjne: ograniczenia prędkości, strefy wolnego ruchu przy brzegu lub ograniczenia godzinowe.

4. Tarliska ryb i gospodarka rybacka

Twierdzenie o niszczeniu tarlisk nie zostało poparte wskazaniem konkretnych miejsc rozrodu, gatunków, terminów tarła, obszarów szczególnie wrażliwych ani opinią ichtiologiczną odnoszącą się do Jeziora Trąbińskiego. Zgodnie z informacjami Gminy Brzuze jest to jezioro rynnowe o powierzchni około 44,6 ha i maksymalnej głębokości około 16 m. Nie jest więc jednorodnym, płytkim zbiornikiem, a wpływ fal na ewentualne tarliska powinien być oceniany dla konkretnych stref i okresów, nie zaś przyjmowany ogólnie dla całej powierzchni jeziora przez cały rok.

Jeżeli istnieją miejsca lub okresy wymagające szczególnej ochrony, powinny zostać wskazane i udokumentowane. Taki materiał mógłby uzasadniać ograniczenia miejscowe lub sezonowe, lecz sam ogólny argument dotyczący tarła nie przesądza o potrzebie całorocznego zakazu na całym akwenie.

5. Jakość wody, mazista substancja i spaliny

Pogorszenie stanu wody oraz pojawienie się przy brzegu mazistej substancji powiązano z korzystaniem z jednostek spalinowych, jednak nie przedstawiono wyników badań laboratoryjnych wody ani analizy tej substancji. Samo zdjęcie nie pozwala ustalić jej składu ani źródła. Podobnie sam fakt emisji spalin przez silnik nie dowodzi, że przy obecnej sile ruchu dochodzi na Jeziorze Trąbińskim do istotnej degradacji środowiska. Takie wnioski wymagają danych odnoszących się do tego konkretnego akwenu.

6. Ptactwo wodne i liczebność ryb

Przywołane w pismach obserwacje dotyczące mniejszej liczby kaczek, perkozów, łabędzi lub ryb mają charakter obserwacji własnych autorów. Nie przedstawiono danych porównawczych z poprzednich lat, badań przyrodniczych ani opinii specjalistycznej. Liczebność i miejsca przebywania ptaków oraz aktywność ryb zmieniają się sezonowo i zależą od wielu czynników, dlatego bez odpowiednich danych nie można wykazać związku przyczynowego z obecnością kilku jednostek spalinowych.

7. Wędkarstwo, rekreacja i rozwiązania z innych powiatów

Znaczenie gospodarki rybackiej i wędkarstwa nie jest kwestionowane, ale interes jednej grupy użytkowników nie powinien automatycznie wyłączać innych legalnych form rekreacji. Samo Gospodarstwo Rybackie wskazuje na turystyczno-rekreacyjny kierunek zagospodarowania terenów przylegających do jezior. Celem powinno być rozsądne pogodzenie różnych sposobów korzystania z akwenu, o ile nie zostanie wykazana obiektywna i istotna uciążliwość.

Powołanie się na zakazy obowiązujące na jeziorach w powiatach brodnickim czy sierpeckim również nie przesądza o potrzebie identycznego rozwiązania w Trąbinie. Każdy akwen ma inne parametry, zagospodarowanie brzegów, natężenie ruchu i uwarunkowania środowiskowe. Przypuszczenie, że właściciele jednostek z innych powiatów będą przenosić się na Jezioro Trąbińskie, jest prognozą, a nie stwierdzonym faktem.

8. Proporcjonalność ewentualnych ograniczeń

Całkowity zakaz jest środkiem najbardziej restrykcyjnym. W przedstawionym materiale brak jest profesjonalnych pomiarów hałasu, badań jakości wody, ekspertyzy dotyczącej linii brzegowej, opinii ichtiologicznej lub ornitologicznej oraz danych potwierdzających powtarzalne zagrożenia bezpieczeństwa. Przy takim stanie materiału nie wykazano, że właśnie całkowity zakaz - a nie rozwiązanie łagodniejsze - jest środkiem koniecznym i proporcjonalnym.

Jeżeli Komisja uzna, że sprawa wymaga dalszego badania, przed ewentualnym rekomendowaniem uchwały zasadne byłoby wykonanie obiektywnych pomiarów hałasu w reprezentatywnych warunkach, zweryfikowanie zarzutów środowiskowych oraz przeprowadzenie konsultacji z mieszkańcami Sołectwa Trąbin i osobami stale zamieszkującymi nad jeziorem.

Wniosek końcowy

Mając powyższe na uwadze, wnoszę o nieuwzględnienie w obecnym stanie sprawy żądania wprowadzenia całkowitego zakazu używania jednostek pływających z napędem spalinowym na Jeziorze Trąbińskim oraz o uwzględnienie niniejszego stanowiska przy dalszym rozpatrywaniu sprawy. Ewentualna decyzja powinna opierać się na obiektywnych danych, rzeczywistej skali uciążliwości i zasadzie proporcjonalności.

W ocenie Sołtysa, Rady Sołeckiej oraz podpisanych poniżej mieszkańców obecny sposób korzystania z Jeziora Trąbińskiego nie uzasadnia wprowadzenia całkowitej strefy ciszy. Stanowisko to opiera się na codziennych obserwacjach osób stale mieszkających w bezpośrednim sąsiedztwie akwenu oraz na rzeczywistej, niewielkiej skali ruchu jednostek spalinowych. W przypadku stwierdzenia konkretnych naruszeń właściwe byłoby ich indywidualne egzekwowanie lub zastosowanie precyzyjnych, proporcjonalnych ograniczeń, zamiast generalnego zakazu obejmującego wszystkich użytkowników jeziora.

Do niniejszego stanowiska załącza się listę odręcznych podpisów osób popierających przedstawione stanowisko. Z uwagi na okres wakacyjny i czasową nieobecność części mieszkańców załączona lista nie ma charakteru wyczerpującego i nie obejmuje wszystkich osób podzielających stanowisko przedstawione w niniejszym piśmie.

Załącznik: lista osób popierających stanowisko wraz z odręcznymi podpisami.

